

[Justitsministeren]

inferiørt, kan man altså tale sammen på en fornuftig måde og nå et resultat? Dertil vil jeg sige: jeg mener bestemt ikke, vi her taler om noget, der kan betragtes som inferiørt. Tværtimod må jeg betragte en lovgivning af denne karakter som noget af det mest væsentlige i vort demokrati.

Også i forhold til folketingets virksomhed synes jeg det er helt afgørende, at vi nu når et resultat. Nu har man, som det er nævnt, talt om denne sag i hvert fald igennem 12 år, har gang på gang under debatter her i tinget sagt, at man måtte have en færdiggørelse, og det har en gang imellem medført bebrejdelser og andre gange stærke opfordringer til at gøre det færdigt. Jeg tror, det havde været vanskeligt at bevare folketingets troværdighed, hvis vi udsatte denne sag yderligere, og derfor var det det rigtige tidspunkt at gå sammen på for at sige, at folketinget jo altså også skal vise, at man kan handle og ikke bare tale eller, om man vil, snakke om tingene.

Men jeg tror også, at dette ud fra en almindelig opfattelse af, hvad demokrati er, er noget væsentligt. For hvad er det, det drejer sig om? Det drejer sig om nogle nye regler, der kan medføre, at man i højere grad giver borgerne i landet orientering, information og begrundelse, og i disse tre betegnelser ligger vel noget væsentligt for den måde, mange af os mener et folkestyre skal formes på, nemlig at man har og hele tiden søger at skabe nære og åbne forbindelser imellem dem, der har forskellige styrende funktioner, og så de mennesker, der lever her i landet, og derfor er det en sag af interesse for alle.

Alt kan jo ikke sættes ned i paragraffer, og der har også her været anført visse ting, navnlig om tavshedspligten, og det er forståeligt, for den foreslåede formulering kunne ikke på samme måde gå ind i forliget, da straffelovrådet ikke var færdig på det tidspunkt, men der har også her været nævnt andre formuleringer. Det er klart, at der kan være noget, man skal se på, men jeg tror alligevel også, at det, der er rejst her – og det fremgik for så vidt også af de bemærkninger, hr. Leif Hermann og hr. Lenger gjorde – er underordnede spørgsmål i forhold til det, der er ideen – meningen – med denne lovgivning, men selvfølgelig skal vi også have klarlagt den del af det, så man ikke bagefter kan sige, at der har været formulingsvanskelig-

heder, der fører til skillelinjer. Alligevel håber jeg, at man kan færdiggøre disse lovforslag snarest muligt. Jeg synes, det ville være udmærket, hvis retsudvalget på grundlag af det forlig, der er indgået, kunne færdiggøre dem inden nytår. Også for dermed at angive, at vi mener noget og vil noget med det, der er incitamentet til en lovgivning af denne karakter. Der anvendes også i vidt omfang udtrykket »modernisering« i forbindelse med den offentlige forvaltning. Ja men hele grundlaget for enhver form for modernisering må dog være, at man viser den åbenhed og smidighed, der skal til, for at der kan være forståelse imellem de parter, der berører hinanden, nemlig borgerne, der kommer til administrationen, og administrationen selv. Hvis ikke man har denne vurdering, får man ikke gennemført en modernisering af den offentlige administration, som det ønskes fra mange sider.

Jeg har kun nogle ganske få bemærkninger angående de spørgsmål, der er rejst om tavshedspligten, herunder et pålæg om tavshedspligt. Formuleringen i forvaltningslovens § 27, stk. 2, som det drejer sig om, indebærer, at der ved tavshedsplæg, ved tjenestebefaling, alene kan ske en specificering af, hvad der efter bestemmelsens stk. 1 sammenholdt med straffeloven allerede er undergivet tavshedspligt.

Så blev der rejst spørgsmål angående de kommunale fællesskaber. Det følger af offentlighedslovens § 1, stk. 1, at også kommunale fællesskaber direkte er omfattet af loven. Det fremgår i øvrigt af bemærkningerne.

Så blev der rejst spørgsmål angående videregivelse af fortrolige oplysninger, hvor hr. Leif Hermann spurgte om rækkevidden af § 28, stk. 2, nr. 4. Jeg kan sige, at undtagelsen dækker den nødvendige videregivelse til en ankeinstans, men den skal sikre – det er derfor, den står der – at en høring af en myndighed, som skal foretages, også kan foretages. Det er altså noget teknisk, og derfor tror jeg, at alle – jeg håber, hr. Carsten Andersen er af samme opfattelse – kan indse det rigtige i, at den nærmere drøftelse af disse ting må indgå i udvalgsbehandlingen og selvfølgelig også gerne igennem skriftlige spørgsmål til mig eller til andre ministre, hvis de er inddraget, eller samråd.

Jeg tror, vi får mest ud af det ved at drøfte det på den måde under det videre udvalgsar-